

Dat was Simon Korteweg, dit is H III, NOS Jazz, Mdr. NOS Jazzgeschiedenis, deel 71.

plaat 1 Bennie Moten's Kansas City Orchestra: Toby (Bus Moten, Eddie Barefield)
A/1 - 3:25 - RCA LPM 514

Deze muziek was een direct gevolg van de leegloop uit Bennie Moten's Kansas City Orchestra in 1931. Onder leiding van Harlan Leonard en Thamon Hayes waren ~~was~~ Ed Lewis, Booker Washington, Woody Walder en Vernon Page voor zichzelf begonnen, juist omdat ze die muziek niet wilden spelen. Moten was ~~was~~ dus 2 van zijn 3 trompetten kwijt, 1 van de 2 trombones, 2 van de 3 saxofonisten en zijn tubaspeler. Naast Hot Lips Page nu Joe Keyes en Dee Stewart op trompet, Dan Minor speelde trombone naast Eddie Durham, Eddie Barefield kwam ^{voor} 1e altsaxofoon ~~was~~ en Ben Webster op tenor, Jack Washington bleef 2e altsaxofonist. En in plaats van tuba nu op bas Walter Page, tot dan leider van de legendarische Blue Devils met altsaxofonist Buster Smith als belangrijkste man. In de ritmesectie bleven pianist Bill Basie, banjospeler en gitarist Leroy Berry en drummer Willie McWashington.

Het jaar 1932 was het dieptepunt van de economische crisis, alleen in Kansas City, Missouri, merkte men er niets van, dank zei het regime van Tom Pendergast, baas van de onderwereld en een aantal legale ondernemingen. ~~De~~ Foch zoekt Bennie Moten het avontuur, vertrekt najaar 1932 voor een toernee naar het Oosten en een engagement in het Pearl Theater, Philadelphia. Maar de financiële afspraken tussen Moten en de manager van het theater bleken voor Moten niet erg waterdicht, want aan het eind van de week ~~was~~ ^{stand} Moten bij de manager in de schuld, ~~was~~ in plaats ^{van} omgekeerd. Dat was een ramp, want het was december, ~~was~~ bitter koud, ~~was~~ niemand had geld, ^{en} dus geen eten, geen onderdak. Iedereen, behalve zanger Jimmy Rushing, die door Ben Webster in een restaurant betrappt werd aan een copieuze maaltijd, terwijl de band gewend was alles te delen. Er ~~was~~ ^{was} geld in het verschiet, maar dan moets ^{men} eerst in Camden, New Jersey, zien te komen, om een platensessie voor Victor te doen. ~~De~~ afspraak was de 13e. ~~Was~~ ^{Van} zekere Archie met een gammele autobus bracht uitkomst, niet alleen transporteerde hij de berooide musici naar Camden, hij bracht één konijn en vier broden mee - voor in totaal 15 man. 13 december 1932 worden in Camden achter elkaar tien stukken opgenomen, als eerste "Toby" van Eddie Barefield en Bus Moten die daarbij van "Sweet Sue" uitgingen. ~~Dat~~ ^{was 't} snelle Kansas City riff-stuk dat u aan het begin hoorde. ~~Was~~ ^{De} solisten: Bill Basie-piano, Eddie Durham-gitaar, Hot Lips Page-trompet en Ben Webster-tenorsaxofoon. Aan het slot Eddie Barefield-klarinet en altsaxofoon, Basie, Dan Minor-trombone, Ben Webster en Hot Lips Page.

Het tweede stuk was het laatste in de serie die begon met "Moten Stomp" in 1926. Via "Moten's Blues" en "New Moten Stomp" tenslotte dit "Moten's Swing".

idem

Idem: Moten's Swing (Bennie & Bus Moten)

A/2 - 3:19 - RCA LPM 514

Bill Basie-piano, Eddie Durham-gitaar, Eddie Barefield-alt-, Ben Webster-tenorsaxofoon, en trompettist Oran 'Hot Lips' Page, ~~Saxofoon~~, Daarna pas het thema ~~van~~ van "Moten's ~~Swing~~ Swing" - tweede stuk uit de Victor session van 13 december 1932. "Toby" en "Moten's Swing" waren Kansas City-stukken, als derde horen we ineens een werkje van Richard Rodgers en Lorenz Hart. Maar de Moten Band gooit er wat Kaycee riffs tegenaan en zo wordt het heel andere muziek: "The Blue Room".

idem

Idem: The Blue Room (Rodgers, Hart)

A/3 - 3:20 - idem

Hot Lips Page, Ben Webster, Barefield op klarinet en later 8 maten op alt-saxofoon, gevolgd door nogmaals Lips. "The Blue Room" à la Kansas City. Bij de tien opnamen toen gemaakt is er één met zangeres Josephine Garrison: "Two times", waarin ze door een sextet uit de band begeleid wordt - dat was de laatste opname, en er werden er twee gemaakt met het vocale trio van Sterling Russell. Die laat ik allemaal weg want al dat gedoe heeft weinig met Moten te maken, zodat we nu bij het vijfde stuk van de session komen, een song van Hoagy Carmichael: Met excuses voor de tikken in juist Ben Webster's solo: "New Orleans".

idem

Idem: New Orleans (Hoagy Carmichael)

A/4 - 2:58 - idem

"New Orleans" met Ben Webster, zanger Jimmy Rushing, Hot Lips Page, Barefield op klarinet en Webster ^{Cook} aan het slot. Het zevende stuk. Met een chorus voor de drie saxofoons die Ben Webster bewust of onbewust in het hoofd moet hebben gehad toen hijzelf voor Duke Ellington de sax-chorus van "Cotton tail" schreef in 1940: "Milenburg joys".

idem

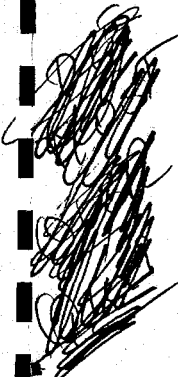
Idem: Milenburg joys (Roppolo, Mares, Motton, Melrose)

A/6 - 2:45 - idem

"Milneburg Joys" uit het repertoire van de New Orleans Rhythm Kings. Lips op trompet, ^{Ben Webster} en om en om met Ben Webster Eddie Barefield-~~en~~ klarinet. Voor Bennie Moten's Kansas City Orchestra naar het desastreuze engagement in Philadelphia was gereisd, (waar men overigens ~~de~~ de Fletcher Henderson Band hoorde), bracht de Moten Band enkele dagen in New York door. Toen de musici langs het Lafayette Theater kwamen zagen ze daar zichzelf met grote letters geadverteerd, en bij informatie bleek dat een aantal oplichters Moten's hele repertoire naspeelde, zichzelf als Moten's Orkest aan de directie gepresenteerd had, en dat de directie er niets aan kon doen. De geschiedenis verteld niet of dat incident de aanleiding was tot het achtste stuk in de Victor-session: "Lafayette".

idem

Idem: Lafayette (Basie, Durham)
A/7 - 2:44 - idem

Van Bill Basie en Eddie Durham: "Lafayette", met Webster, Lips, Basie, klarinettist Barefield en drummer McWashington. Het negende, en wat de hele band betreft laatste stuk van deze Victor-session op 13 december 1932 in Camden, New Jersey, door Bennie Moten's Kansas City Orchestra. Bezetting: 3 trompetten: Oran 'Hot Lips' Page, Joe Keyes en Dee Stewart. 2 trombones: Dan Minor en Eddie Durham die ook de sologitarist en arrangeur was. 2 alt-saxofoons: Eddie Barefield en Jack Washington, 1 tenorsaxofoon: Ben Webster. Ritmesectie: Bill Basie-piano, Leroy Berry-banjo en gitaar, Walter Page-bas, Willie McWashington-drums. De vocalist was Jimmy Rushing. Hot Lips Page en Ben Webster zijn even te horen in dat ~~negende~~ stuk, ~~het is voornamelijk, en achteraf als profetie te zien, om pianist Bill Basie te laten schitteren. Profetie, want dit was de laatste plaatensession van de Moten Band en Basie zou de leidende figuur in de Kansas City jazz worden.~~ Slot van deel 71 in de NOS Jazzgeschiedenis, M&R, ~~Bennie Moten's Kansas City Orchestra~~

et joint om
pianist B.S.
gitaar C.H.
idem

Prince of Wales
Idem: Prince of Wales (arr. B.Moten)
A/8 - 2:48 - idem

(Wails?) 00000